

PAU

Una petita espurna d'esperança s'ha escampat arreu d'Europa davant del petit millorament de la situació internacional en els últims dies. S'ha allunyat una mica l'espectre amenaçador d'una altra tragèdia semblant a la de l'any 1914, pels fets tristíssims s'estan desenrotllant a Etiòpia. I la premsa formal de tot el món no pots

escampat que aquest millorament, en la part podríem dir europea, ha vingut gràcies a les accions fetes pel Sant Pare, cosa que no ens ha d'extranyar: el Papa, Vicari d'Aquell que al món a portar la pau, ha d'ésser, com és de fet, el primer interessat a que aquesta pau, però el seu cor ha d'ésser el que primer ha de vibrar a l'impuls de l'esperit de pau, d'aquell mateix esperit que ha vibrat d'una fàison singular a l'ànima dels últims Sants Pares. Recordem les hores amarguíssimes que passà Benet XV durant la gran guerra, els esforços titànics que féu per acabar-la, i que fou ell qui primer proposà la fundació de la Societat de les Nacions, que fos, segons la seva expressió, «com una família d'Estats, per la defensa de les seves llibertats particulars i el manteniment de l'ordre social».

La pau, és un concepte purament cristià. Hi ha pau quan regna la raó del dret i quan es practica la llei i de la caritat i es perd la pau quan els enteniments s'enfosqueixen i les passions sobrepugen a la raó; i com ningú pot negar que l'Evangeli és el codi de la justícia i de la caritat universal, la pau és llei essencial del cristianisme, i per això el mateix Benet XV, a la predicació de la llei cristiana la pogué nomenar «l'Evangeli de la pau». D'aquí que hagi d'ésser doblement dolorosa pel Sant Pare actual, la situació dels nostres dies, quan una part de premsa, d'aquesta premsa que no sembla tenir altra comesa que la predicació de la mentida i la propagació de la calúnnia s'atreveix a dir que el Papa no ha volgut condemnar l'actual guerra, puix que el Sant Pare, abans que la guerra esclatés, féu un discurs davant de milers d'ex-combatents de la Gran Guerra reunits a Roma, nèt, clar, precís, sense paraules ambigües, condemnant, amb afecte paternal i amb santa energia alhora, el conflicte, com amb iguals termes havia parlat a una nodridíssima reunió d'infermeres. Si, el Papa ha parlat, però hi han disortadament orelles que no volen sentir les seves paraules.

I per què, aquesta premsa atea que no es cansa de predicar la nul·litat del Papat i que el voldria fer desaparèixer juntament amb l'Església, voldria que el Papa parlés de nou? Desitgen potser, que es comprometés a assolir una intervenció que ells serien els primers de criticar com una ingerència de l'Església en els afers dels altres Estats? Voldrien que fos el conciliador dels dos bàndols bel·ligerants, quan per això no ha sigut requerit?

No, aquets actes no tenen altra finalitat que la de combatre el Vicari de Crist, perquè així combaten el seu representant que és el mateix Crist.

ragut
t en ... da d'Ametlla
i Panallets
Santiago Rusiñol, 12
ARBUCIES

FOTO-STUDI
Frigola Arnau

Fotografies de tots estils.
Durant la tardor i hivern tots els
segons i últims diumenges de mes
de 3 a 5.
ARBUCIES

AUTOS CORNET

Transports - Excursions
autos-turisme de lloguer

ARBUCIES

Carroceries Queralt

ARBUCIES

Casa Piconaire
CONFITERIA I QUEVIURES

d'Enric Casals

Successor de Vda. Ginesta

Especialitat en els pans de pessic
acreditats des de l'any 1865

F. Macià, 12 **ARBUCIES**

Farmàcia Bonal

Específics Nacionals i Estrangers.

Despatx de fórmules.

Anàlisis d'orina

F. Macià, 45 **ARBUCIES**

CONFITERIA I FLECA

CARRERAS

Elaboració de Pa de viena i Integral
Dolços de totes classes.

Francesc Macià, 53 **ARBUCIES**

CORTINES ORIENTALS

"MONTSENY"

(marca registrada)
Patent núm. 96067

ARBUCIES **(Girona)**

Publicació
Mensual

LA VILA

Redacció i Administració: Carrer Francesc Macià, 32

La joventut moderna

L'actual estat de la joventut es decepcionant. Qualsevol ho pot haver constatat, estudiant solament una mica la vida de la mateixa. Diàriament veiem grans masses de joves, vil-

ment enduts i desencaminats per infames explotadors de la seva migrada experiència. Això posa de relleu la immensa tasca que cal portar a cap, per tal d'orientar noblement i recta aquesta joventut que mancada d'una veritable cultura, d'una educació sòlidament cristiana i d'una llum sobrenatural que guï els seus passos, cau amb gran facilitat a totes les averracions i misèries.

¡Pobre joventut! Corre pel món esmaperduda i malalta. Malalta sobretot de l'ànima: del cor i de la intel·ligència. Corcada pels vicis i per les males passions, sadolla de rancúnies, d'enveges i de pessimismes fèrbols, corre pel món amb el cos malmès i, contaminades d'horribles tares hereditàries les mateixes fonts de la vida. La seva situació és ben trista, perquè no sent el goig que proporciona el riure franc i honest, amb la rialla en el rostre, amb el cap ben alt, amb el pit gomflat de santes il·lusions i amb la ment curulla de somnis de reneximent i de conquesta.

Pobre joventut que vius allunyada de Crist! El teu cor sent una sed vivíssima d'amor i no pots satisfer-la. Vols estimar ilimitadament, infinitament, i no trobes cap objecte, que sigui digne d'aquest foc que t'abrusa, perquè desconeixes els secrets inefables i suavíssims de l'Amor diví i de la Caritat, de la que n'és objecte el mateix Déu. La teva intel·ligència té fretura de volar talment com l'àliga, cap a les immensitats de l'espai, per tal de dominar un més extens i albirador panorama de la veritat; però experimenta la tragèdia de veure com s'estavella el seu vol contra els, per ella invencibles, obstacles del materialisme eixorc, que li impedeix enlairar-se i que com forta cadena d'esclavatge la lliga a la terra. Es que ignores on es troba la Veritat Eterna i Immutable, font de tota veritat, que ens aclareix els misteris del Mes Enllà de la tomba i ens obre les ales de l'esperança i de la certesa. Tot el teu ésser, jove benamat, experimenta la irresistible atracció de la Bellesa: però desconeixes on es troba la Bellesa Essencial, en fer acte d'adoració a les belleses mentideres del món, perquè no saps descobrir les meravelles extraordinàriament més altes de la Providència, i per tal de donar satisfacció als teus anhels de bellesa, caus iremeiablement en els més innobles paranyes, que et rebaixen i t'enbruten, fent te sentir el fibló del desengany i l'escarni del plaer enganyador, fruit d'un instant fràgil, com guspira que ha deixat en el teu rostre les petjades del dolor i del desengany.

¡Quina compassió ens fa aquesta joventut actual, que està tan lluny d'eixoplugar-se sota el mantell amorós de la religió de Crist! En contemplar-la, ens inspira un atany d'evangelitzar-la de recristianitzar-la i d'obrir-li els ulls per tal que ovirin la llum resplendent de la veritat, i sentin el caliu amorós de la llar paterna, retornant als dolcíssims braços del Pare Celestial, que l'espera com aquell pare del fill pròdig, de que ens parla el Sant Evangeli.

Si aquesta tasca d'apostolat apareix davant nostre, com una cosa tant urgent; ¿qui millor per a portar-la a cap que els mateixos joves, coneixedors dels seus companys de juvenesa? Aquest és un dels ideals de l'Acció Catòlica, que no es proposa altra cosa que utilitzar l'apostolat seglejar i enquadrar-lo dintre les normes donades per la Jerarquia Eclesiàstica. Evidentment no pot haver-hi apostolat més eficaç del jove que el mateix jove, que amb ell treballa; amb ell estudia; amb ell practica l'esport i amb ell comparteix els esplais i les diversions, pròpies de la joventut.

L'experiència ens demostra rebé que és molt fecunditzadora la tasca prosseliista del jove. Aquesta tasca respon precisament a uns dels principis que poden considerar-se principals dintre la concepció de l'Acció Catòlica, car trobant el sacerdot barrades moltes portes de la societat moderna i essent-li impossible d'entrar a molts llocs, ha de valdre's dels mateixos seglejars, acuradament formats, per a fer arribar arreu la llum de la seva missió benefactora.

Aquesta és la tasca que fa uns quatre anys, ve portant a cap a casa nostrada la magna organització de joventut cristiana, coneguda amb el nom de Federació de Joves Cristians de Catalunya. Donar a conèixer la seva naixença, la seva organització, el treball que ha portat a terme i la fita per ella anhelada, serà l'objecte d'un altre article que, ajudant Déu, publicarem pròximament.

JOAQUIM BOHILS

del grup Pietat de la F. J. C.

Fejocisme

Cercle d'Estudis. Durant el mes d'octubre s'han celebrat tres cercles d'estudis cada setmana: Religiós, Agrícola i Social.

Secció Agrícola. El primer diumenge d'octubre tingué lloc l'elecció de la Junta de la Secció Agrícola.

Festa de Crist Rei. El Grup celebrà la festa de Crist Rei assistint a la Comunió General que tingué lloc a l'església parroquial i en la qual féu una sentida plàtica el Rev. Dr. Ramon Pagès, i a la tarda, a la solemne Funció que consistí en el res del St. Rosari, Meditació, Lletania de desagravis, consagració a la Parròquia a Crist Rei, sermó i Besamans

—Fa dies que es troba entre nosaltres el nostre amic i fejocista en Josep M.ª Masferrer.

Avantguardisme

Hem tingut el gust de saludar al nostre bon amic i company avantguardista, en Joan Comalat, qui junt amb la seva mare, ha sojornat uns dies al costat del seu avi.

—En la Reunió General del mes d'octubre, s'elegí la seva nova Junta del Grup, amb motiu d'haver passat a formar part del grup fejocista en Joan Comas i Lluís Recasens.

La Hispano Hilarienca S. A.

AUTOS CORREUS

Despatx central pels ferrocarrils de Madrid, Saragossa i Alacant. Servei combinat amb els autos d'aquesta empresa. Bitllet directe d'anar i tornar vàlid per 30 dies de Barcelona a Arbúcies i de Barcelona a Sant Hilari.

De Sant Hilari a Arbúcies i Breda, i d'Hostalric a Arbúcies i Sant Hilari, cada dia en els trens correus. De Sant Hilari a Vic, cada dissabte. De Sant Hilari a Santa Coloma de Farners, cada dilluns. D'Arbúcies a Sant Celoni, cada dimecres. D'Arbúcies a Viladrau i a Vic cada dissabte i dimarts. De Sant Hilari a la Font Picant, cada dia matí i tarda, durant l'estiu.

Lloguers de turismes i d'òmnibus per a famílies

Direcció i Administració:
Plaça Grobolosa, (Garatge)
SANT HILARI SACALM

Administració i despatx:
Camprodón, 9, Telèfon 16
ARBÚCIES

Per a bitllets i informacions a Barcelona

Despatx Central, Diputació, 257

La primera claudicació

Un jove alt, ullerós, pàl·lid, trist, entra a
El coneixia, fill d'una família bona, de fe
l'actitud d'un acusat.

—Ahir— em digué al primer Déu vos guard... una casa de
intuïció i temo haver-me contagiad una malaltia venerea.

S'assegué i es queda silenciós, com qui ha fet un gran esforç. El vegicap cot; va impressionar-r.
dolorosament i em féu una compassió profunda.

Passaren uns instants allargassats... Després del primer moment d'estupor, complírem el nostre
deure com a metge i per l'afecte que ens lligava entràrem en el terreny de l'amistat.

Amb tota l'ànima, amorosament, li diguí: —No hi torneu més!...

—No puc—em contestà—, és una cosa superior a les meves forces. Jo no em faig cap propòsit per-
què sé que és inútil. He arribat a estar un mes, lluintant molt, i a la fi he caigut novament.

Ho deia amb un deix de tristesa, d'apesarament, d'home vençut, dominat per una abúlia que feia
d'ell el que volia.

—Sofreixo molt...—continuava. Parlàvem cor a cor.

—Teniu director espiritual?—li diguí.

—No.

Una nova pausa i seguírem:

—Cada quant combregueu?

—Fa molt temps que no ho he fet...

Parlàrem, animant-lo amb totes les nostres forces, vaig acomiadar-lo i sortí de casa meua amb el
rostre trist, demacrat—fulla seca enduta pel vent foll, inconscient, d'un lloc a l'altre—, impotent per a
triomfar de si mateix.

* * *

Quants joves voltaran així malalts!

Quants joves, fills de famílies cristianíssimes han sollat la flor pura de la seva virginitat en el po-
drimaner concupiscent del món.

Si sabien el que perden en un moment de plaer.

És el cas tristíssim de la claudicació de la joventut. Tot ve de la primera ensopogada.

Les causes? No parlem dels joves educats en un ambient del tot propici. Parlem dels joves formats
en escoles religioses, de fills de pares exemplars.

El problema sexual és un problema més complex del que a primera vista sembla.

Aquell jove em deia:

--Sofreixo molt!...

I és el crii allargassat, terrible, agut de la naturalesa caiguda que com au ferotge, malda per satis-
fer els seus instints.

No entrarem pas a l'estudi filòsofic d'aquest problema, incompetents per altra part per a realitzar-lo.
M'interessa, malgrat tot, deixar sentada la seva existència.

La primera claudicació! Els companys. El medi de treball. El medi universitari... Sí, sí... Però so-
bretot el refredament de la fe. La pèrdua de contacte amb el director espiritual. L'abandó del Pa Eucari-
stic: «Digueu-me cada quant combregueu i us diré el cast que sou». L'Eucaristia és el termòmetre de
la castedat.

Amb aquestes condicions el jove és impotent per a lluitar, caurà tard o d'hora.

La caiguda, però, no es realitza bruscament, va sempre precedida d'altres petites esclavissades d'or-
dre moral.

Prensa pornogràfica, cinema immoral, converses luxuriantes, vicis inconfessables, que com fuets
vergassegen la carn, fins que l'han llançada al prostíbul...

* * *

Joves de la nostra Pàtria! Aixequem el front pur i serè! No temem! Que el llot no ens embriagui.
Som creats per a Déu i per a servir de Sagrament al Crist Redemptor! Som massa dignes per a contami-
nar-nos amb mètrius;

Preguem molt per no caure!

Posem-nos sobretot en les mans amoroses de la Verge!

Preguem cada dia pels nostres germans!

(De Flama).

El negre de l'olivera

Les que no tenen la negreta, presenten una bona anyada, m'explicava un pagès. Havent pogut comprovar que no era ell sol el perjudicat per aquest concepte, m'ha semblat útil parlar-ne.

El negre, segons les comarques, se'l coneix per negrilla, sucarrrell, fumet, etc.

La malaltia és produïda per un bolet microscòpic denominat *Capnodium elacophilum*.

L'arbre tacat presenta un color negre; la vegetació esdevé raquítica a mesura que va propagant-se.

Si examinem bé les parts afectades, veurem que estan recobertes d'una pols finíssima de carbó, enganxades i dolç, que embruta les dues cares de les fulles, els brots, els fruits, les rametes i quan l'invasió és forta, branques i tronc.

El negre viu a la superfície dels òrgans, a expenses d'un líquid dens, quina dolçor és deguda a la part que conté d'un sucre, anomenat *manita*.

Es freqüent veure-ho en arbres, posats en terres secaneres, llocs humits, plantats espessos o deixats pocs clars en fer l'esporga, subsòl poc permeable, excés d'adob nitrogenat. Tot això representa una vegetació anormal, que altera les funcions de la transpiració.

Rarament la forta invasió del negre és deguda exclusivament a la planta. A penes l'arbre està en condicions de receptivitat, es desenvolllen cotxinilles, generalment les *Saïssétia aleae*.

La *Saïssétia aleae* és coneguda vulgarment pels noms de petxina, tortugueta, etc.

Aquesta cotxinilla ataca amb preferència als arbres dèbils, situats en condicions desfavorables, recordades en parlar del negre.

La femella, que es fa que és veu en l'olivera en forma de petites verruguetes, té mes o menys, quan es adulta, el famany i l'aspecte de mig gra de pebre, i un color marró o de xocolata i presenta dorsalment unes carenes longitudinals i transversals ben evidents, que recorden una H.

Alguns autors diuen que fa dues generacions a l'any; de l'abril al juny, la primera; i la segona, de l'agost al novembre. Però a Catalunya, segons el Sr. Matons, sembla que en fan tres.

Les *Saïsséties*, que han passat l'hivern, arribada l'hora de pondre els ous augmenten de volum; s'enfosqueixen, esdevenen coriàcees, revestint-se d'una capa dura de protecció, i van a fixar-se en els brots. La posta dels ous es realitza sota el cos de la femella. Cadascuna pon de dos cents a cinc cents ous, que són molt petits, de color rosat fort i es poden veure, desenganxant amb molta cura una petxina, cap allà al mes de maig i juny.

Un cop morta la mare, no cau; sinó que queda enganxada en forma de cuirassa, protegint la seva descendència.

Els ous s'aviven al cap de deu o vint dies, donant unes petites anquetes de color rosat. Arribades a cert grau de desenvolupament, les anquetes marxen de sota la cuirassa protectora, i es fixen en el nervi principal de la cara inferior de les fulles. Un cop desenvolupades aquestes anquetes, es recobreixen, com hem dit, d'una espècie de cuirassa i ponen altres ous, donant lloc a la segona generació.

De vegades, quan la invasió és forta, els brots queden recoberts d'anquetes en forma de petxines.

La *Saïssétia* debilita l'arbre amb les seves picades, a més de produir excrements dolços que afavoreixen el negre, alimentant-lo.

un savi va dir: «Hay que vivir para ver», i efectivament, és veritat. El que vol fixar-se amb les coses, a cada pas en veu de noves, i... anem al gra.

Arran de l'excursió que feu el chor «Unió Arbucienca», visitant Reus i Tarragona, varen passar un seguit de facècies que, recollint-les i narrant-les una per una, podria omplir-se'n un llibre. No les diré totes... Deixaré apart allò d'aquells que deien que els llagostins eren de la quinta d'en Castelar, perquè es menjaven closca i tot. No descriuré tampoc l'ensorrada del que va cantar «truenos y relámpagos», degut a que li havien donat el to massa baix, i ni ajupint-se podia arribar-hi... No, no... de tot això no vull dir-ne res. Contaré només el meu cas, que de no haver-lo explicat, no el sabria ningú.

El diumenge, vàrem fer nit a Reus... En havent sopat, els uns volien anar al cine, altres al ball, i altres a donar un tomb. Jo estava cansat de caminar tot el dia, i vaig dir que em quedava a dormir...

Ens hostatjàvem a l'hotel. París, i aquest hotel com tots els seus similars, té el seu sereno, perquè acompanyi la gent a les seves habitacions, i vigili durant la nit.

El sereno de l'hotel París és un home petitó, grassonet, trempat com unes pasqües i servicial en extrem.

I bé: Tornant a mi, quan els meus companys foren a voliar-la, ja em teniu escales amunt, i cap a dormir falta gent... Número 37... Obro la porta, encenc el llum em despullo, i ja soc amagat dintre els llençols.

Llavors en poso a reflexionar... ¡Tanmateix era ben ase! Els meus companys a divertir-se i jo a dormir... I tot ¿perquè?.. Per l'endemà despertar-me primer que els altres, i fer el mussol pel carrer, esperant que es llevin... Vaig recordar-me que quan anava a estudi el senyor Mestre ens deia; «El tiempo es oro y quien lo pierde es un moro»... Sí, sí, era veritat! Dormir és perdre el temps... i el temps és or... i jo no volia ésser cap «moro»... Aniria al teatre!.. Tal dit tal fet... salto del llit, torno a vestir-me, em poso les sabates, sense posar-me els mitjons, perquè ja era de nit i feia calor, escales avall i cap a teatre falta gent. En sortir de l'hotel, trobo un de la colla.

—Em pensava que eres a dormir?

—Sí, però m'he tornat a llevar. M'he repensat i me'n vaig a teatre.

—Ben fet, noi! —va dir-me ell—. Diverteix-te i «arriba que en donen».

Torno del teatre, entro a l'hotel, i el «sereno» ja m'esperava a la porta... Així que em veu, m'escomet i em diu:

—Tingui, li guardava la clau de la seva cambra, a la butxaca. . Algú se li ha ficat al llit!!!

—!!!!

—He pujat a dalt i l'he trobat desfet... Res, es veu que algú seu company s'ha equivocat, i ha anat a ficar-se al de vostre... Després deu haver se'n adonat i ha marxat cap al seu: però devia anar esverat, i ha deixat els mitjons allà terra...

—!!!!

—Jo he tornat a fer-li el llit tan bé com he sabut, i m'he guardat la clau a la butxaca, perquè no sé ll anés a ficar ningú més...

Vaig comendre-ho tot... El bon «sereno» no sabia que el que havia estat al meu llit era jo mateix, i tot era donar-me explicacions, perquè no m'enfadés. i jo ¿què havia de fer? ¿Dir l'hi? No! L'home creia haver fet un gran servei, i demostrar-li que el que havia fet resultava una «planxa» hauria estat inhumà,

Vaig limitar-me a donar-li les gràcies; vaig dir-li que els mitjons ja trobarien amo i, pujant escales amunt, vaig anar a dormir de debo.

Uns trucs fortíssims a la porta de la meua cambra varen despertar-me... Salto del llit, obro i era un company que, perquè ell no sabia dormir, havia tingut la gentilesa de venir-me a despertar. Eren dos quarts de set...

Em vesteixo, baixo i a la porta trobo el «sereno» que va dir-me amb la seva natural simpatia:

—S'ha alçat molt de matí... ¿Ha dormit bé?

—Ja ho crec! De primera.

—I l'home tot apesarat afegí:

—Llàstima, que ahir se li anessin a ficar al llit..

—Es igual... — vaig fer jo — Ja està fet!

—I els mitjons?

—Tot està arreglat... El seu amo ja els porta.

I com que em venien ganes de riure, vaig sortir al portal i mirant l'estatua del general Prim, vaig simular que em reia d'un colom, que li feia equilibris a la punta del sabre.

La primera setmana d'octubre morí a Manresa, confortat amb els Sants Sagraments, el Sr. Josep Rius, cunyat de les benamades arbucienques Carme i Maria Camps. Rebin el nostre sentit pèsam.

Dintre poc temps, serà un fet la col·locació de mosaic a la Capella de la Pietat. No cal dir com esperem aquesta millora que tant embellirà la mentada Capella.

Ha fixat la seva estada en la nostra Vila, la família del Tinent de la Guarda Civil, que residia a Santa Coloma de Farnés.

Amb motiu de la festa de la Raça, vacaren totes les escoles de la nostra població, que es veieren privades de realitzar les excursions projectades, a causa de la forta pluja.

De retorn de la seva finca de Tordera, on ha romàs durant l'estiu, es troba entre nosaltres la família del nostre conveí en Marian Bellolell.

En la Casa que les Religioses del Sagrat Cor de Maria tenen a Besalú, cap a mig octubre, hi féu la Professió de Vots Solemnes, la filla de Sant Segimon del Bosc, Angela Carbonell. Hi predica el Dr. Ramón Pagès.

Amb un afectuós adéu-siau, ens ha ofert son nou domicili al Vendrell, la Sra. Paula, viuda de Berga, que tots els anys sol venir a estiuejar a la nostra vila.

Després d'una llarga temporada passada a Mussa, es troba ja al costat de la seva família Pilar Pascual. També han retornat de la seva anada a la Cot, on han sojornat uns dies, a casa del seu oncle i benamat subscriptor nostre, Mossèn Francesc Mollfulleda, les nostres catequistes Maria i Pietat Rosés.

Ha sigut obert novament el Casal d'Esquerra de la nostra població.

Hem tingut el gust de saludar en la nostra vila, l'arbucienca Teresa Casanova, resident a Badalona, que estigué a casa seva, acompanyada del seu espòs.

Ha sigut nomenat vicari de la parròquia de Sant Pere de les Puelles de Barcelona, el nostre compatriota, Mossèn Joan Rigual, que ho era de la parròquia dels Josepets de la mateixa ciutat. Abans de pendre possessió del nou càrrec, vingué a passar uns dies al costat dels seus pares, amb la seva germana, Gertrudis.

Aquest any els nostres pagesos no han estat gaire sortosos amb la castanya, dones que s'ha pagat generalment a preus molt baixos per quartera.

Protegiu als nostres anunciantis

en cobrir-se, per primera vegada aquest any, els turons més

A Arenys de Munt, el dia 21 era Rector feia molts anys, morí confortat amb els Sants Sagraments Mossèn Narcís Farró, germà de la nostra conveïna la senyora Clara Farró de Graells. A la família Graells fem present el nostre condol per una pèrdua tan dolorosa.

El dia 22 d'octubre entraren lladres a cà l'Ullastre, emportant-se'n vint-i-cinc duros, que havien fet de les castanyes i algunes peces de roba.

Després d'una estada a Barcelona, a conseqüència d'una greu malura, es troba altra volta entre nosaltres molt millorat, en Jaume Clopés. Ho celebrem de debo.

Provinent de Sant Hilari, el dia 28 d'octubre, topà contra una acàcia a la vora del Pont de Pujals, l'autobús d'en Serran que menava el mateix amo. Les ferides que rebé, sortosament, no tingueren molta importància.

El nostre bon amic i anunciant En Mafeu Regàs de Girona, ha inaugurat la nova instal·lació de la seva botiga que pel gust amb què ha sigut feta, resulta un honor per ell i per Girona.

Com s'acostuma cada any, els nens del Catecisme Parroquial la diada de Tots Sants foren obsequiats amb castanyes i panallets al local del Patronat Catequístic.

Moviment Parroquial

(Mes d'octubre). MATRIMONIS: Ramon Beulas Colls amb Dolors Julià Rossell.— Pere Escursell Pujol amb Maria Busquets Bohils, (parròquia de Sta. Maria del Mar de Barcelona). Lluís Camps Rodrigo amb Joaquina Coppell Ventura, (parròquia de Sant Pol de Mar). Frederic Mullera Arias amb Anna Canas Fortet, (parròquia de Sant Esteve de Granollers). Josep Pagès Mossoll amb Seraffina Masnou Montal, (parròquia de Sant Julià de Montseny). Lluís Masferrer Rodríguez amb Francesca Ferrer Mola; Miquel Montal Rotllán amb Nuri Fité Eras; Francesc Puig Clopés amb Josefa Rifà Clopés; Joaquim Costa Bosc amb Maria Sabater Massa, (parròquia de Pineda). Jaume Escoda Ramon amb Conçol Canals Vilà.

BAPTISMES: Antoni Joan Angel; fill de Pere Salvans i Angela Funoyet.— Margarida Rosa Angela filla de Josep Gudayol i Mercè Tusell.— Montserrat Emília Antònia filla de Pere Auledas i Carme Busquets.— Josep Joan Gaspar fill de Joan Costa i Montserrat Llinàs.— Assumpta Antònia Rosa filla de Ricard Gudayol i Maria Arenyas.— Joan Ramon Josep fill de Josep Viladelbosc i Rita Busquets.

DEFUNCIIONS: Joan Palou Perdulet (casat).— Teresa Ridorsa Clopés (de 11 anys).— Maria Puigví Montal (de 4 dies).— Joan Noguera Valls (casat).—

Serem fidels fins a morir al Sant Pare i als nostres Bisbes

Antoni Solà Teñeira

Metge

Arbúcies

Fill de Joan Reus

Comerç de Fustes del País i Carbons vegetals

Fàbrica de Serrar

Garatge - Estació de Servei - Venda de Gasolina - Pupilatge de cotxes.

Telèfon 5

ARBÚCIES

Gràfics Ferrer Montplet

Impressos ràpids per al Comerç,
la Indústria i de Propaganda

ARBÚCIES

Material Elèctric - Lampisteria
RADIO TELEFUNKEN

MATEU REGÀS

Despatx i Oficines:

Abeuradors, 5 GIRONA Telèfon 41

Excel·lent licor

Anís del Mono

DOLÇ, Etiqueta vermella

SEC, Etiqueta verda

Publicacions Montseny : Impremta Grivé i Masó : Sant Celoni